

Az Armageddoni Csata

BIBLIAI TANULMÁNYOK

“Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz, a teljes délig.” (Példabeszédek 4: 18)

IV. KÖTET

AZ ARMAGEDDONI CSATA

“A hatodik angyal is kitölté az ő poharát a nagy folyóvízre, az Eufráteszre és kiszárad annak vize, hogy a napkelet felől jövő királyoknak út készíttessék. És láték ... három tisztátalan lelket kijőni, ... ördögi lelkek azok, akik jeleket tesznek; akik elmennek a földnek és az egész világnak királyaihoz, hogy egybegyűjtsék azokat a mindenható Isten ama nagy napjának viadalára. ... Egybegyűjtették azért őket a helyre, amelyet zsidóul Armageddonnak neveznek.” (Jelenések. 16: 12-16.)

Ez a kötet angol nyelven,
„The Battle of Armageddon”
címmel, 1897-ben jelent meg először.

A KIRÁLYOK KIRÁLYÁNAK és AZ URAK URÁNAK

és

A FELSZENTELT „SZENTEINEK”

ÉRDEKÉBE,

AKIK AZ ÖRÖKBEFOGADÁST VÁRJÁK

és

„MINDAZOKNAK, AKIK A MI URUNKNAK NEVÉT HÍVJÁK SEGÍT-
SÉGÜL”,

„A HIT HÁZANÉPÉNEK”

és

A SÓHAJTOZÓ és VAJÚDÓ TEREMTETT VILÁGNAK, AKI EGYE-
TEMBEN FOHÁSZKODIK VÁRVÁN ISTEN FIAINAK DICSŐSÉGES
MEGJELENÉSÉT,

--

SZENTELETETETT EZ A MŰ

“Hogy megérthessék a Krisztus titkát, mely egyéb időben meg nem ismerte-
tett az emberek fiaival,... amely elrejtett vala örök időktől fogva az Isten-
ben, ... amelyet nagy bőséggel közölt mivelünk minden bölcsességgel és érte-
lemmel, megismertetvén velünk az Ő akaratának titkát az Ő jókedve szerint,
melyet eleve elrendelt magában, az idők teljességének rendjére nézve, hogy

ismét egybeszerkeszt magának mindeneke a Krisztusban,
mind amelyek a mennyekben vannak, mind amelyek e földön vannak.”

(Efézus 3: 4, 5, 9; 1: 8-10.)

Előszó a magyar fordításhoz

C. T. Russell pásztor hat kötetes bibliatanulmány-sorozatából ez a negyedik kötet. Ő az „örhelyén” állva és megszabadulva a hagyományos teológia kötelékeitől, a Szent Szellem vezetésére bízva magát, hit által kutatta a Szentírást, kereste Isten akaratát, és lehetőségeihez mérten cselekedte is azt. A szerző e munkájában Isten Tervének azon szakaszával foglalkozik, amely lezárja az emberiség történelmének keserű tapasztalatokkal teljes, nyomorúságos időszakát és megnyitja a megváltási munkának a váltságdíj lefizetését logikusan követő szakaszát – az emberiség helyreállítását. Ez az átmeneti időszak nem könnyű és az emberiség még mit sem tud az őt körülvevő események fontosságáról, ezért nevezi az Írás ezt a „harag” időszakának, vagy ahogy e kötet címe sejteti – egy „ütközet” időszakának. Viszont, amint az emberiség ezen túljut, valóban értékelni fogja mindazt, amit tapasztalt és akkor kellőképpen megpuhított szívvel keresni fogja az Urat, és megtalálja Őt.

A szerző abból az elvből indult ki, hogy az Ige önmagát magyarázza; a próféciaikat a történelemnek és az ő korának eseményeit figyelve értelmezte, de ugyanakkor az ésszerűség határai között maradt.

Ez a mű több mint egy évszázada jelent meg angol nyelven és meglepő módon sok tekintetben időszerű maradt. Ha az olvasó talál is benne túlhaladott fejtegetéseket olyasmikről, melyeket e könyv írása-
kor a szerzőnek nem állt módjában helyesebben látni, ne legyen ez akadály a mű valódi értékének felismerésében. Politikai, nemzeti, gazdasági, katonai és vallási viszonyok, és folyamatok elemzésénél főleg a Biblia próféciaiban megjelenő üzenetekre támaszkodik és emiatt helyenként jövődölgésként hat személyes véleményének kifejtése. Bizonyos véleményeivel rejtélyes módon rátapint az elmúlt évszázadban végbement nagy változásokra, habár ő az átmeneti események sokkal rövidebb idő alatti leforgására számított.

Aki Istenbe és az Ő szavába vetett hittel és előítéletektől mentesen olvassa ezt a könyvet önmaga is felismerheti, hogy milyen szervesen épülnek bele napjaink az Istennek Üdvtervébe, és nem marad más hátra, csak hogy lelke mélyén felkiáltson: „Jöjjön el a TE Országod!”

Néhány fontosabb tudnivaló a fordítás szerkesztéséről: (!)

– A *dőlt betűs szavak*, csak a fordításban szerepelnek a könnyebb megértés érdekében.

– A dőlt vonalak /--- – *f.m.*/ közötti dőlt betűs szöveg nem tartozik az eredeti szöveghez, rendszerint a fordításnál szükségesnek vélt magyarázatokat tartalmazza; („*f.m.*” rövidítés jelentése: „fordításban lévő megjegyzés”).

– A bibliai idézetek helyének dőlt vonalak közötti, dőlt betűs meghatározása azt jelenti, hogy azt nem tünteti fel az angol nyelvű kötet.

– A dőlt vonalak közötti kérdőjel /?/ a fordítás bizonytalanságát jelzi.

– Az */ang./* – megjelölés arra utal, hogy egy bizonyos bibliai idézet az angol fordítása szerint és nem a hagyományos Károli fordítás szerint jelenik meg.

– Az ^{1, 2...}-vel jelölt a kifejezések magyarázatai a kötet végén lévő függelékben találhatók.

– A (...) jelöli azt, hogy kimaradt valami a fordításból. Habár, kíváncsian lett volna a kötet teljes terjedelmét tolmácsolni, mégis az olvasás könnyítése érdekében ki kellett hagyni bizonyos, korabeli, gazdasági elemzéseket, vagy elavultságuk miatt, vagy amiatt, mert adatokkal zsúfoltak, továbbá egyes sajtóból kiszemelt, kevésbé jelentős idézeteket. Ilyen esetben, annak érdekében, hogy az oldalak számozása összhangban maradjon az angol nyelvű kötet oldalszámozásával, a kimaradt szöveg helye üresen maradt. Helyenként a kimaradt szövegrésznek rövidebb összefoglalása dőlt betűkkel jelenik meg. Viszont, a szerző szavai, lehetőleg hiánytalanul és minél kisebb, fordítás általi torzulással megjelennek.

A fordításban használt Károli Gáspár fordítástól eltérő Bibliafordítások meghatározásának rövidítése:

- *r.új.* = református, új fordítás
- *k.K.* = katolikus, Káldi
- *KNV.* = Káldi Neovulgata
- *k.új.* = Katolikus, új fordítás (Szent István Társulat)
- *K.J.* = King James (Common Version)
- *C.rev.* = revideált Cornilescu, román nyelvű fordítás
- *Di.* = Diaglott

TARTALOM

A Szerző 1916, októberében írt előszava	I - IV
Előszó /1912-ből/	i - xvi
1. Tanulmány: „A BOSSZÚÁLLÁS NAPJA”	11
2. Tanulmány: BABILON–KERESZTÉNYSÉG BUKÁSA „MENÉ, MENÉ, TEKÉL és PÁRSZIN”	21
3. Tanulmány: A BOSSZÚ NAPJÁNAK SZÜKSÉGESSÉGE ÉS IGAZSÁGOSSÁGA	47
4. Tanulmány BABILON, VÁD ALÁ HELYZVE A LEGFEL- SŐBB TÖRVÉNYSZÉK ELŐTT	75
5. Tanulmány: BABILON A LEGFELSŐBB TÖRVÉNYSZÉK ELŐTT – AZ Ő ZAVARA NEMZETI TÉREN	113
6. Tanulmány: BABILON A LEGFELSŐBB TÖRVÉNYSZÉK ELŐTT – AZ Ő ZAVARA EGYHÁZI TÉREN	157
7. Tanulmány: ISTEN HARAGJÁNAK NAGY TÜZÉRE ÖSZ- SZEGYÜLT NEMZETEK ÉS A TÁRSADALMI ELE- MEK ELKÉSZÍTÉSE	269
8. Tanulmány: AZ ARATÓK KIÁLTÁSAI	385
9. Tanulmány: AZ ÖSSZECSAPÁS ELKERÜLHETETLEN – A VILÁGI BÖLCSEK VALLOMÁSAI	413
10. Tanulmány: JAVASOLT GYÓGYMÓDOK – TÁRSA- DALMI ÉS PÉNZÜGYI SZEMPONTOKRA	469

11. Tanulmány: AZ ARMAGEDDONI CSATA	527
12. Tanulmány: URUNK NAGY PRÓFÉCIÁJA	563
13. Tanulmány: A KIRÁLYSÁG FELÁLLÍTÁSA ÉS HOGY FOG AZ MEGNYILVÁNULNI	615
14. Tanulmány: JEHOVA LÁBAINAK MEGDICSŐÍTETT ZSÁMOLYA	647
FÜGGELÉK a magyar fordításhoz	657

BIBLIAI

TÁRGYMUTATÓ

Az Armageddoni Csata

A szerző előszava

E kötet, mely először 1897-ben jelent meg, leírja ennek az Evangéliumi korszaknak záródását, az Új Diszpenzációval¹ való átfedési időszakát, azt a kort, amely a világnak csodálatos áldásokat hoz. Ellenben ezek az áldások az emberek felkészületlen szíve miatt, egyelőre egyre több elégedetlenséget, sűrlődést és nyomorúságot okoznak. Ha az utóbbi 43 év áldásai, továbbra is, ebben az ütemben gyarapodnának, az emberiség elégedetlensége is hasonló arányban növekedne, és Istennek a Messiási Királyság felállítására, és az emberiség általi megáldására vonatkozó terve éppenséggel megghiúsulna.

Emiatt, Isten a Millenniumi nap hajnalának virradatát csak fokozatosan engedi az emberiségre. Ameddig az emberek fel nem ébrednek a múlt hagyományainak kábulatából, addig nem tudják felismerni az Urat, nem tudják elismerni az Ő kegyelmét a jelen, és jövőendő áldásokat tekintve. Becslésünk szerint az utóbbi 43 év ezerszer több gazdagságot és jólétet hozott, mint az azelőtti 6000 év együtt. Átlagban véve az emberek életfeltétele javult, a munkaidő csökkent, az ismeret és a továbbképzés lehetősége megnőtt, de ez mégis csak elégedetlenséget és irigységet eredményezett. Ez teljes összhangban van az Úr jelen időre szóló próféciáival. Az Úr Dániel próféta által a mostani időkre a következőket mondja: „Tudakoznak sokan és nagyobbá lesz a tudás” ... „az értelmesekek pedig értik” ... „nyomorúságos idő lesz, amilyen nem volt attól fogva, hogy nép kezdett lenni mind ez ideig.” (Dániel 12: 1-4, 10.)

Más szavakkal: az ismeret növekedése okozta az elégedetlenség és a félelem növekedését, melyek az egész világra kiható Armageddonhoz – „a Mindenható Isten nagy napja viadalához” vezetnek el. /Jel. 16: 14, 16/ A jelenlegi nagy háborúban láthatjuk, hogy a nagyhatalmak félnek egymás jólététől. Habár mindannyian mesésen gazdaggá váltak, de egyre inkább elégedetlenné

A szerző előszava

is, elégedetlenebbé, mint valaha; rettegnek, hogy valami bekövetkezik, ami megakadályozza gazdagodásukat, és hogy a gazdagság a versenytárs kezébe kerül. Éppen az egymástól való félelmük határozta meg a háború bekövetkezését, és a jelenlegi helyzetet választották a legalkalmasabbnak, mielőtt a gyengébbek túlságosan megerősödnének. Ez a szellem nyilvánul meg mindenhol és mindenben: hálátlanság a jelenért és a múltért, félelem a jövőtől és önzés, amely kevés figyelmet fordít az Aranyszabályra. A tőkések és a munkások közötti viszályok hasonló okokból származnak, és azt várhatjuk, hogy ezek a viszonyok egyre rosszabbá válnak.

A háborúban álló nemzetek adóssága hozzávetőleg 55 milliárd dollárra becsülhető; olyan összeg ez, amit természetesen soha sem tudnak kifizetni aranyban; mindenki tudja, hogy nem létezik elegendő aranytartalék a világ adósságára számított kamat törlesztésére. Ez csődöt jelent. Mihelyt a háború befejeződik, ezek a kötvénykibocsátások megszűnnek pénzt szolgáltatni más kötvények kamatjának kifizetésére. Ekképpen a nemzetek hamar csődbe zuhannak, de mint ahogy egy emberi lény esésében is, a benyomás nem olyan rossz, mint a zuhanás elcsüggesztő következménye /?/. Magától értetődő, hogy a háborúnak nem az fog véget vetni, hogy elfogynak az egymást öldöklő emberek, hanem sokkal inkább az élelem hiánya, vagy a pénzügyi legyengülés. A szerző véleménye az, hogy az utóbbi *vet majd véget*.

A politika meg a pénzügy királyai és tanácsadói már tanácstalanok abban, hogy a háború végével az egész világra kiterjedő elégedetlenség forradalmát miként akadályozhatják meg. A jelenleg fegyverben lévő, 20 millió embernek el kell majd helyezkednie. Feltételezzük, hogy egynegyede a hadseregben marad. De mit tesznek a másik háromnegyed résszel? E kérdés zavarba hozza e világ sok bölcs emberét. A világ jelenleg nélkülük megy tovább, és nélkülük is nagy mennyiségű hadianyagot gyártanak. Nyilvánvaló, hogy a világ tovább mehet e 20 millió ember nélkül. Az emberi élet iránti közömbösségük miatt a saját hazájukban is állandó veszélyt fognak jelenteni. Anglia arra készül, hogy a munkaerő fölöslegét rábírja az ausztráliai és kanadai farmgazdálkodás lehetőségeinek kihasználására. Kétségtelenül, a többi nemzet is, lehetősége szerint, egy hasonló célt követ, viszont mindnyájan felismerik, hogy nem tudnak szembenézni ezekkel a feladatokkal.

A Biblia kimutatja, hogy ebben az időben a világ névleges egyházi rendszerei ismét kiemelkednek a civil hatalommal társulva. Ennek okát könnyű meglátni. A gazdaságilag legyengült királyságok megpróbálnak mindent megtenni a hatalmuk fenntartására, megragadva a nyilvánosságot és megakadályozva mindent, ami a szocializmussal, vagy az anarchiával rokon. Emiatt, a kormányok természetesen az egyházaknak nevezett nagy vallási in-

tézmények támogatását keresik avégett, hogy a népet a jövődő, örök gyötrellemmel fenyegezzék, így védve meg az állam hajóját a felborulástól. Az egyházak készségesen és örömmel használják ki ezt az alkalmat. Immár össze is göngyölődnek – mindegyik a saját érdekében – mint egy pergamentekercs, egyik oldalon a katolikusok és másik oldalon a protestánsok – kik ellentétben vannak egymással, de most a legjobb tudásuk szerint összefognak.

A Biblia kijelenti, hogy ez az uralom, *amit úgy gyakorol*, „mint egy királynő”, rövid idejű lesz; Babilon bukása félelmetes lesz, oly hirtelen süllyed el, mint egy tengerbe vetett, nagy malomkő. Ennek az úgynevezett „királynőnek” rövid uralma alatt a világ nagy próba alatt fog állni, ami az Igazság bármely bemutatását illeti. Akik Istenhez és az Ő elveihez hűségeseknek találatnak, kétségtelenül emiatt szenvedni fognak.

Amikor Babilon bukni fog, a föld és a pénzügy királyai, valamint a politika irányítói eltávolodnak tőle, elkerülik majd, hogy közeli kapcsolatban legyenek vele. Mindennek ellenére siratni fogják, előérezve saját bukásukat. Röviddel ezután bekövetkezik a nemzetek kormányainak teljes bukása is, amit a Biblia jelképesen úgy ír le, mint egy nagy csapást, ami megemészti az egész földet – az összes vallási, társadalmi, politikai, és pénzügyi intézményt.

Figyelembe véve, hogy ez a kötet húsz évvel ezelőtt íródott, nem kell meglepődni, hogy némely érveléseit, fejtegetéseit a valóság túlhaladta. Például a világ gazdasága az utóbbi húsz évben nagy mértékben megtöbbszöröződött. A tőke ereje és befolyása megnőtt. Az utóbbi 4 év költségvetései alatt az Egyesült Államok ossztőkéje évente 10 milliárd dollárral növekedett.

Ebben a kötetben kiemelődnek ezek, habár a trösztök e kötet írásának idejében inkább jótékonyak voltak, mint ártalmasak, azonban ezek az óriások a fösvényységből születtek, és önérdekre épültek, végül veszélyt, és fenyegetést fognak jelenteni az emberekre, és érdekeikre nézve. Elértük ezt az időt, és sokan felmérték, hogy már küszöbön áll a veszély. Semmi rossz nem történhet, amíg a gépezet jól működik, és ellenőrzés alatt áll, de amikor eljön a pillanat, az üzletemberek, és a kapitalisták érdekei ellen-

A szerző előszava

tétbe kerülnek az alkalmazottak, és a közösség érdekeivel, akkor vigyázat! Emlékezz, mit mond az ihletett Ige, egy olyan idő lesz, „amilyen nem volt mióta nép kezdett lenni”. /*Dániel 12: 1*/

Milyen öröm tudni, hogy az ember lehetőségeinek vége a nyomorúság idején kedvező alkalmat nyújtanak az Úrnak! Ő azt várja, hogy kegyelmezzen; azt akarja, hogy kiárássa a Millenniumi Királyság áldásait az emberiségre ezer esztendő alatt, hogy kiemelje őket a bűn és a halál állapotából az Isten képére és hasonlatosságára. Ő előre tudta, hogy nekik először a tanulságokra lesz szükségük. Ő ezt már feltárta azoknak, akiknek látó szemük van, több mint negyven évet adva a hajnalodó időszakból – amely, ahelyett hogy áldásokat és örömet hozott volna a világra, még több elégedetlenséget okozott. Az Úr megengedi most az embereknek, hogy saját terveik szerint, a saját útjukon járjanak. Azért engedi meg, hogy bemutassa mindezen tervek hiábavalóságát és azt, hogy csak az isteni közbelépés mentheti meg az egész társadalmat a megsemmisüléstől. Valóban Ő megengedi a bukást és újraszervezi az emberiséget a Messiás alatt, mert ígérete szerint, „minden népek óhajtják” az Ő országát. – Ággeus 2: 7.

Szolgátok az Úrban,
Charles T. Russell

1916. Október. 1. Brooklyn, N.Y.

ELŐSZÓ /1912-ből/

AZ ARMAGEDDONI CSATA

„A hatodik angyal is kitölté az ő poharát a nagy folyóvízre, az Eufráteszre és kiszárad annak vize, hogy a napkelet felől jövő királyoknak út készíttessék. És láték a sárkány szájából és a fenevad szájából és a hamis próféta szájából három tisztátalan *szellemet* kijöni, a békákhoz hasonlókat; mert ördögi *szellemek* azok, akik jeleket tesznek; akik elmennek a földnek és az egész világnak királyaihoz, hogy egybegyűjtsék azokat a mindenható Isten ama nagy napjának viadalára. – (Íme eljövök, mint a tolvaj. Boldog, aki vigyáz és őrzi az ő ruháit, hogy mezítelenen ne járjon, és meg ne lássák az ő rútságát.) – És egybegyűjték őket a helyre, amelyet zsidóul Armageddonnak neveznek.” (Jel. 16: 12-16.)

Armageddon, héber kifejezésnek jelentése: Megiddo-hegye, vagy a Megsemmisítés-hegye. Megiddo egy fontos helyet foglal el az Ezdrelon síkság déli részén. Ez a hely uralja az ország hegyvidéke felé vezető szorost, itt volt Palesztina legnagyobb harcmezeje. Az Ószövetség történeteiből számos, nevezetes ütközet itt zajlott le. Ezen a helyen riasztotta, és verte meg Gedeon kis csapata a midiániták seregét, akik zavarukban egymást ölték (Bírák 7: 19-23); ugyanitt győzték le Sault a Filiszteusok (1 Sám. 31: 1-6), itt ölték meg Nékó Fáraó harcosai Jósiást, Izrael egyik legnagyobb vesztesége alkalmával (2 Krón. 35: 22-25). Ugyancsak ebben a tartományban élt Akháb a feleségével, Jézabellel, Jezréel városában, ahol Jézabelnek csúfos halállal végződött az élete (2 Kir. 9: 30-37).

Ezek a csaták bizonyos értelemben előképek voltak. Gedeon és kis csapata, akik megszabadították Izraelt a midiánitáktól, Jézus Krisztust és kicsiny Egyházát jelképezték, akik megszabadítják az emberiséget a bűn, és a halál kötelékéből. Saul halála és királyságának Filiszteusok általi megdöntése utat nyitott Dávid uralkodásának, aki a Messiásnak előképe volt. Akháb előképe volt a polgári kormányzatnak, melyet a Jelenések könyve jelképesen sárkánynak nevez. Jézabel királynő jelképesen előrevetítette a nagy paráznát, Babilont, amint néven is neveztetik: „Megengedted an-

nak az asszonynak, Jézabelnek, aki magát prófétának mondja, hogy tanítson és elhitesse az én szolgálóimat.” (Jelenések 2: 20)

A szerző előszava

Az Úrnak nyilvánvalóan alapos oka volt a Szentírásban e nevezetes harcmezőnek, Armageddonnak, nevét társítani, az igazság és a hazugság, a jó és a rossz, az Isten és a Mammon közötti nagy harccal, amellyel az Evangéliumi korszak záródik, és a Messiási korszak megnyílik. Ő a Biblia utolsó könyvében szándékosan használta e mélyen jelképes nyelvezetet, hogy egy bizonyos időre elrejtse az igazság egyes részleteit, a feltárásukra alkalmas ideig. Viszont éppen a meghatározott időben is: „Az istentelenek közül senki sem érti; de az értelmesek értik” (Dán. 12: 10). Senki sem értheti meg, akinek szíve nincs összhangban Istennel, de az Ő népe, az „okos szüzek” megértik. (Máté 25: 1-13)

Azért, ha megvizsgáljuk szövegünket, nem kell arra várjunk, hogy szószerint teljesebben be a különböző nemzetek Megiddo hegyénél való összegyűjtése. Inkább, meg kell vizsgálnunk azt, hogy mit jelképez ez a hegy. Sokmindent neveztek már Armageddoni csatának; e kifejezést sok módon, és sok szempontból alkalmazzák. A keresztyének felismerték, hogy az „Armageddon” szó főleg a Bibliához fűződik, ahol szellemi módon nyer értelmezést. Tehát, ha jelenleg alkalmas politika téren keresni az Armageddoni csata jelentését, akkor bizonyosan alkalmas a valódi hit szempontjából értelmezni ezt a fogalmat.

Mindannyian tudjuk, hogy a Jelenések könyve jelképekkel van tele. Úgy látszik, hogy Isten azért tette a Biblia végére, hogy nagy, és fontos igazságokat rejtessen el benne. A Biblia minden tanulmányozójának az a véleménye, hogy ez a könyv értékes igazságokat tartalmaz. Isten oly ügyességgel rejtette el ezeket, hogy a gyermekei az elmúlt korokban nem érthették meg tisztán és teljesen. A Biblia tanulmányozói hiszik, hogy ez volt Isten szándéka, de nem csak azért, mert még nem volt esedékes megérteni ezeket az igazságokat, hanem azért is, mert Isten meg akarta őrizni a világtól az Igazságának bizonyos vonásait. Az emberiség mindenkor félreértette Istennek Tervét; Isten úgy látta bölcsnek, hogy félreértsék. A Jelenések könyvében lévő igazságok sem a világnak, sem névleges keresztyéneknek, hanem az Egyháznak szólnak – Krisztus testének, az Ő szentjeinek, akik „az elsőszülöttek Egyháza, kiknek ne-

vei fel vannak írva a Mennyekben”. Ezek számára az ismeret „kel-
lő időben való táplálék” lesz. – „Az értelmesek értik.”

Az Írás sok *helyen* hivatkozik az Armageddonra. Jézus Urunk „nagy nyomorúság”-nak nevezi, „amilyen nem volt a világ kezdete óta, és nem is lesz soha” (Máté 24: 21). Dániel próféta leírása szerint (12: 1): „nyomorúságos idő lesz, amilyen nem volt attól fogva, hogy nép kezdett lenni, mindeddig”. Szoros összefüggésben ezzel az állításával kijelenti, hogy az Isten képviselője, „*Michael*, a nagy Fejedelem felkel, (az) Aki a te népedért (Izraeleért) áll”. A „*Michael*” jelentése: „Aki olyan, mint Isten”. Ő felkel, hogy megszabadítsa Isten népét, hogy helyreigazítsa a tévedéseket, és az igazságtalanságokat, hogy felállítsa a méltányosságot és az igazságot, hogy elhozza a világ emberiségének Isten nagy Királyságát, amely Ábrahám napjai óta hirdettetik.

A MESSIÁSI KIRÁLYSÁG FELÁLLÍTÁSÁNAK IDEJE

A Szent János Jelenésekről szóló könyve, lévén a jelképek könyve, a világ számára nem érthető. Maga Isten mondta, hogy még az Egyház is csak egy bizonyos időben értheti meg. Amikor Dániel próféta érdeklődött a látomásának értelme felől, az angyal azt válaszolta: „Menj el Dániel, mert be vannak zárva, és pecsételve a beszédek a vég idejéig” (Dán. 12: 9); – nem a földi élet végéig, hanem a korszak végéig – ennek a diszpenzációnak¹ végéig. „A föld mindörökké megmarad.” (Préd. 1: 4)

Szent Péter azt mondja, hogy ez a korszak egy nagy tűzvészben fog végződni – ez a Nyomorúság Idejének jelképe; melyben a jelen intézmények felemésztetnek. (2 Pét. 3: 8-13) A Szentírás más könyveiben a nagy nyomorúságnak e rettenetes idejét vihar, forgószél, és mindent megemésztő tűz jelképezi. Miután a jelenlegi világrend a nagy nyomorúság ezen idejében eltűnik, Isten felállítja Királyságát, amiért könyörgünk, mondván: „Jöjjön el a Te Országod, legyen meg a Te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is.”

Tehát, amikor akármilyen is arra utalna, hogy mi az Evangéliumi korszak végén élünk, amikor a jelek szerint, a Szüzek lámpásait készítik, biztosak lehetünk abban, hogy közeledik azon idő, amikor a Bölcs Szüzek belépnek a dicsőségbe. Mily csodálatos

A szerző előszava

hír ez azok számára, „akik vágyva várják az Ő megjelenését”!

Ugyanaz a prófécia, ami a Vég Idejéről úgy beszél, hogy azt csak isteni bölcsességgel értik meg, még két fontos jellemvonást közöl: egyik az, hogy „sokan ide-oda szaladnak”; a másik, hogy „nagyobb lesz a tudás”. (Dán. 12: 4) Ma már látjuk e prófécia beteljesedését. Világszerte az emberek ide-oda futkosnak inkább, mint valaha. Vasutak, hajók, autók, felszíni- és földalatti villamosok, stb. szállítják napjainkban mindenféle az embereket. Az ismeret általános növekedése jellemzi csodálatos korunkat. Minden tízéves gyermek olvasni tud; a világ minden részén, az otthonokban könyvek, újságok és Bibliák találhatók, ez az ismeret növekedésének oly lehetősége, amilyen nem volt, amióta ember van a földön.

E prófeciának figyelemre méltó beteljesedése napjainkat, mint „Vég Idejét” jelöli meg, mely időben a jelen Diszpenzáció¹ lezáródik, és egy új Diszpenzáció¹ nyílik meg – azon idő, amikor az Isten népe képes arra, hogy megértse a helyzetet és felkészül az elváltozásukra.

ELVEKRŐL VAN SZÓ, NEM EGYÉNEKRŐL

Minden keresztyén hiszi, amint Szent János is, hogy Urunk a Jelenések könyvének szerzője. (Jel. 1: 1) Következésképpen, mi nem vagyunk felelősek azokért a jelképekért, amelyeket ez a könyv használ. Oly könnyen félreérthetik még a legjobb keresztyének is, hogy természetesen érezzük nézeteink kifejtésének kényes voltát. Mielőtt elmondanánk, hogy miként értjük a Jelenések jelképeit, hangsúlyozni szeretnénk, hogy nem kegyes keresztyén személyek ellen szólunk, bármely felekezethez tartozzanak is, vagy akár felekezeten kívüliek legyenek; tehát nem emberekről szólunk; hanem MINDEN ESETBEN ELVEKRŐL, és TANOKRŐL tárgyalunk, EGYÁLTALÁN NEM egyénekről! Isten minket nem bízott meg az **emberek** vizsgálatával, mi az **Ő Igéjét** kell megvizsgálnunk.

Amikor a Jelenések könyvéről szóló magyarázatunkat adjuk elő, felismerjük, hogy Isten Igéje rettenetes vádakát emel azon rendszerekkel szemben, amelyeket mi nagyra értékeltünk arra gondolva, hogy sok olyan istenfélő egyén tartozik azokhoz, akik szóban, és tetteben tisztességesek. Tehát, tegyünk határozott különbséget

egyének, és rendszerek között; nem akarunk bírálni kegyes egyéneket; Isten Igéjét magyarázva csak a **rendszerekről** szólunk. Valóban, azt hisszük, hogy Isten szent gyermekeire nem vonatkoznak ezek a jelképek, valószínűleg azért sem, mert az Ő szentjei csak nagyon kevesen vannak az emberiség milliárdjaihoz képest, ahogy Jézus is mondta: „Ne félj, te kicsiny nyáj.” (Lukács 12: 32)

Rátérve a Jelenések 16: 13-16 jelképeinek magyarázatára azt látjuk, hogy az Armageddoni Csatára három tényező közreműködésével gyűlnek össze a seregek. Azt olvassuk, hogy a sárkány, a fenevad és a hamis próféta szájából három, békákhoz hasonló, tisztátalan szellem jön ki, és ez a három szellem elmegy világszerte mindenüvé, és az egész világot egybegyűjti erre a Csatára.

Továbbá alkalmas feltenni azt a kérdést, hogy: milyen rendszerekre vonatkoznak ezek a jelképek? – a sárkány, a fenevad és a hamis próféta. Miután megtaláltuk ezeknek értelmét, nyomban ezek szájából kijövő, békákhoz hasonló, tisztátalan szellem jelképének megvizsgálása következik.

A Bibliában egy vadállat mindenütt egy kormányzati formát jelöl. A Dániel próféciája (7: 1-8) a föld nagy világbirodalmait ekképpen jelképezi. Babilont az oroszlán jelképezi, Médó-Perzsiát a medve, a Görög birodalmat a leopárd, valamint a Római sárkány. A kereszténység a még fennálló, nagy Római Birodalomnak része, amely a Római császárok idejében jött létre, és az Írások szerint még létezik.

Gyakorlatilag minden bibliamagyarázó megegyezik abban, hogy a Jelenések könyvében lévő Sárkány az összes polgári hatalomnak jelképe, bármelyik legyen is az. Nem úgy értjük ezt, hogy a világ minden hatalma gonosz, vagy hogy az ördögtől volna, viszont az Úr alkalmasnak látta a polgári hatalmakra vonatkozólag ezt a jelképet használni.

A Jel. 16: 13-ban említett „Fenevad”, ugyanaz, mint amit a Jel. 13: 2 ír le foltos párducként. A Jelenések könyvét magyarázó protestánsok, megegyeznek abban, hogy ez a jelkép a pápaság rendszerére vonatkozik – nem a pápa személyére, nem a katolikus közösségre, és nem a katolikus egyénekre, hanem az évszázadok óta fennálló **rendszerre, mint egészre.**

A szerző előszava

Isten az Ő Igéjében úgy látta jónak, hogy a pápaságot egy rendszerként – egy kormányzatként ismerje el. A Pápaság azt állítja, hogy az Isten Királysága, a Messiási Királyság, Kr.u. 799-ben lett felállítva, és Kr.u. 1799-ben járt le; vagyis 1000 éven át tartott, hasonlóan a Krisztus Királyságának a Biblia által megjelölt tartamával. Emellett még azt is állítják, hogy 1799-óta a Krisztus királysága (a pápaság rendszere, amit a Jelenések könyve valójában fenevadként ábrázol) erőszakot szenved, és eközben az ördög el van engedve a Jelenések 20: 7 beteljesedéseként.

A történelem feljegyzi, hogy az a korszak, amely 1799-ben a Napóleon egyiptomi hadjáratával záródott le, lepecsételte és véget vetett a pápa népek feletti uralmának. Valóban Napóleon akkor vitte fogságba a pápát Franciaországba, ahol később meg is halt. Ez a megaláztatás, a katolikusok állítása szerint, a Sátán elszabadítását jelenti, a Jelenések 20: 7 beteljesedéseként.

Nem érthetünk egyet a katolikus testvéreinkkel e próféciaának magyarázatában. Urunknak bizonyára igaza volt, amikor Sátánt „e világ – jelenvaló gonosz világ – vagyis korszak fejedelmének” nevezte. Azért létezik ennyi megrontás, hamis elmélet, tudatlanság, babona mindenféle, mert Sátán az a hatalmas lény, aki elhite-ti a világot. A Biblia szerint Sátán meg lesz kötözve ezer esztendőre, hogy „többé el ne hitesse a népeket” (Jel. 20:3). Amikor eltelik az ezer esztendő, Sátán el lesz engedve egy rövid időre, hogy próbára tegye az emberiséget. Ezután ő minden csatlósával együtt meg lesz semmisítve a második halálban.

A bibliatanulmányozóknak, csak most kezd megnyílni szemük arra, hogy Isten szeretetének hosszúságát, szélességét, magasságát és mélységét – az Ő csodálatos gondoskodását láthassák, amit először az Egyháznak készített, akit a Királyság dicsőségében részesít; és amit továbbá az emberiség számára készített – azoknak, akik el akarják fogadni az emberi tökéletességre való felemeltetésben megnyilvánuló áldásait az ezer év alatt. Ez a dicsőséges korszak ahelyett, hogy a múltban lett volna, csak most közeleg. Olyan dicsőséges, tökéletes és szép lesz az emberek életkörülménye a Messiási Királyság végén, hogy most álmodni sem lehet ahhoz hasonlót. De a nagy munka nem lesz befejezve, amíg minden ember el

nem éri a tökéletességet, vagy míg akik elutasítják, hogy összhangba jöjjenek az igazságosság törvényeivel, meg nem lesznek semmisítve a második halálban. Akkor minden teremtmény meny-nyen és földön így szól: „A királyiszékben ülőnek, és a Báránynak áldás, tisztesség, dicsőség, és hatalom örökkön örökké.” (Jel. 5: 13)

Tehát, a sárkány a Római hatalmat jelképezi, amit a világnak polgári hatalmai képviselnek; a fenevad pedig a pápai kormányrendszert. A harmadik jelkép a hamis próféta, amit még értelmeznünk kell. Úgy hisszük, hogy ez egy másik neve annak a rendszernek, amit máshol „fenevad képének” nevez. (Jel. 13: 14) Az Írás szerint ez a kép a fenevadnak egy nagyon pontos hasonmása. Mi úgy értjük, hogy a hamis próféta, vagyis a fenevad képe a Protestáns Egyházak Szövetségét jelöli.

A FENEVAD KÉPE

Annak megértéséhez, hogy miért jelképezi a fenevad képe, vagy a hamis próféta, a Protestáns Egyházak Szövetségét, meg kell vizsgálnunk még egy másik jelképet is. A Jel. 17: 5 verse egy nagy „titokra” hívja fel figyelmünket. A „parázna” szó a bibliai jelképekben nem egy erkölcstelen személyre vonatkozik, hanem arra az egyházra, amely az Isten Királyságát kellett volna képezze, de elvesztette szüzi állapotát, és a Mennyei Vőlegénye helyett egy földi férjjel egyesült. Milyen földi férjjel egyesült az egyház? A Római Birodalommal. Luther és a többi reformátor számára nem volt kétséges, hogy az egyház, és a világ szorosan egyesült. Az egyház egy ideig azt állította, hogy Krisztusra vár, hogy Ő felállítsa Királyságát. Végül mégis így szólt: „Nem várom meg Krisztus Második eljövetelét, hanem egyesülök a Római Birodalommal.”

Az eredményt mindenki ismeri. A Római Katolikus Egyház felemelkedett, és évszázadokon át királynőként uralkodott. Az Egyháznak, és az Államnak ezen egyesülését jól ábrázolja az egyik híres, olaszországi festmény. A pápa és a császár egy trónon ülnek egymás mellett. Egyik felükön a kardinálisok, a püspökök, az alsóbb papság, és a laikusok, mindenki rangja szerint, a másikon a tábornokok, ezredesek, katonák, stb. egészen a köznépig. Így az Egyház és az Állam egyesülése elismert tény volt.

Ennek az egyesülésnek alapján a földi kormányokat kereszténynek nevezték, mert ők követelik az egyházzal való osztozást. A történelem beszámol arról is, hogy évszázadokon át az egyház földi királyokat nevezett ki. A pápa kedve szerint koronázott akárkit. Az egyház felsőbbségének bizonyítására megemlíjtük IV. Henrik, Németország császárának esetét, aki magára haragította a pápát, és aki büntetésből három napig várakozott a Canossai palota kapuján kívül mezítláb, egy olyan posztó ruhában, amilyent a rabok viseltek, kiteve a téli, zord időknél. Ez után arra kényszerítették, hogy négykézláb csússzon a nagytiszteletű Pontifex lábáig, akinek levették a selyem harisnyáját, hogy a császár megcsókolhassa nagylábujját, hogy így teljesítsék be a 2 Zsolt: 12. versét: „azért, királyok, csókoljátok a Fiút, hogy meg ne haragudjon.”

Hitünk szerint ez az Írásnak téves értelmezése. „A Fiú” nem a pápa. A „szent hegy” Isten Királysága. Az Ő képviselőjét a szent Sion Hegye jelképezi. A nagy Messiás a jelen idők minden dolgát ledönti és felállítja az Igazságosság és Igazság Birodalmát, mellyel felemeli az emberiséget a bűnből és lealacsonyodásból.

A katolikusok azt hiszik, hogy a pápa Krisztus helytartója, ő uralkodik helyette. Még azt is hiszik, hogy jelenleg a Sátán el van oldozva, hogy elhitesse a népeket, de hamarosan az egyház ismét teljes hatalmat fog gyakorolni a világ felett; és ennek eredményeként, aki nem lesz engedelmes, az megsemmisül. Ez az értelmezés a **Jelenések 13. és 20.** részeire mutat. A protestánsok általában nem értik meg a jelenlegi helyzetet. A gondolkodó emberek kétségtelenül észrevették, hogy az egyházak egyesülésének kezdeményezése a protestantizmustól ered és sohasem a katolicizmustól.

Kérdés, hogy a Biblia miért ábrázolja fenevad képében a protestantizmust? Mikor és hogy derül ki ez? A reformáció kezdetétől a protestánsok igyekeztek egyénenként kiszabadulni a múlt sötétségéből, ennek érdekében különböző hitvallásokat szerkesztettek, és számos felekezetet szerveztek. De körülbelül az utóbbi évszázad közepén a felekezetek előjárói felismerték, hogy ha mindenki egyénileg folytatja a Biblia olvasását, akkor eljön az idő, amikor mindenkinek saját, egyéni hitvallása lesz. Hogy megakadályozzák

ezt, ami nekik hatalomvesztésnek tűnt, egy protestánsok közötti Evangéliumi Szövetségbe való egyesülést terveztek.

Az Evangéliumi Szövetség, különböző protestáns felekezetek szervezete, 1846-ban alakult több mint valószínű abból a célból, hogy a katolikusokkal hasonló módon működjenek. Látván a katolikus egyház nagy hatalmát, amit egységük miatt tudtak gyakorolni, a protestánsok így szóltak magukban: „Megosztottak vagyunk. Nincs hatalmunk. Egységbe kell szerveződnünk”. Így azon nyomban megalkották a fenevad képét – az Írások szerint.

A Biblia kimutatja, hogy mielőtt a fenevad képe valami kárt tehetne, életet² kell kapjon a kétszarvú fenevadtól (Jel. 13: 15). A két, Bárányéhoz hasonló szarvú, de sárkány hangú fenevad, azt hisszük, hogy az anglikán egyházat jelöli, mely nem tagja az Evangéliumi Szövetségnek. Az anglikán egyház, a katolikushoz hasonlóan, magát tartja igazi egyháznak, az összes többi felekezetet hamisnak; azt is állítja, hogy rendelkezik az apostoli örökséggel³, és hogy senki sem jogosult a prédikálásra, vagy az Írás magyarázására, csak azok, akiket az „apostolaik” kézzelátéssel felhatalmaztak. Így vélekedett az anglikán egyház századokon át, és ez képezte ezen egyház és a többi protestáns felekezet közötti különbséget.

Annak ellenére, hogy az Evangéliumi Szövetség 1846-ban alapult, még nem tudta teljesíteni feltett célját, mert nem tudta, hogy miképpen működjön. A Szövetséghez tartozó felekezetek csak névileg egyesültek, emiatt egymás ellen dolgoztak. A szövetségen kívüli felekezeteket feljogosítatlannak nyilvánították; az utóbbiak viszont azt követelték, hogy a szövetségen belüliek igazolják a prédikálásra való jogosultságukat. Végül is a fenevad képének nem volt hatalma a működésre, és így rátiportak; a megelevenedéséhez szükséges az apostoli örökség; kell valami a működés alapjaként.

Az Írásból látható, hogy az Anglikán egyház az Evangéliumi Szövetséggel bizalmas viszonyba kerül és megadja neki az apostoli felhatalmazást a prédikálásra. Ennek a szövetkezésnek eredményeként a Szövetség kész lesz így szólni: „Apostoli felhatalmazásunk van a prédikálásra. Senki sem beszélhet a mi beleegyezésünk nélkül”. Ezt a megnyilvánulásukat a Jel. 13: 17 vers írja le. Senki sem vásárolhat, és el sem adhat semmi szellemi dolgot a szellemi pia-

con, ha nem viseli a fenevadnak, vagy a fenevad képének bélyegét.

A Jel. 16: 13. verse említi a hamis prófétát, a fenevad képének egy másik ábrázolását; ez az Evangéliumi Szövetség megelevenített szüleménye, amely felvette az egyházak szövetségének formáját, és napjainkban jelentős életereje van. Meglátjuk, hogy még növekedik-e az életereje. Az Írás világosan mutatja, hogy a fenevad képe olyan nagy hatalommal fog rendelkezni, hogy hasonló dolgokat fog tenni, mint a katolikus egyház a múltban; továbbá ez a két rendszer: a katolikus és a protestáns, fogja erős kézzel kormányozni a civilizált világot a polgári hatalom – a sárkány – ereje által.

BÉKÁKHOZ HASONLÓ, HÁROM TISZTÁTALAN SZELLEM

A Szentírás elmondja, hogy ez az eredmény az egyház és az állam együttes hatalmának kifejtése által jön létre. “Három tisztátalan szellem jött ki, a békákhoz hasonló, a sárkány szájából, a fenevad szájából és a hamis próféta szájából.” (Jel. 16: 13) Ebben a részben a szellem egy tan – egy tisztátalan tan – egy hamis tan. E három rendszer azonos kijelentései összegyűjtik a királyokat a nagy Armageddoni csatára.

A Szentírás jelképrendszere, helyesen értve, nagyon kifejező és erőteljes; a jelkép és a jelképezendő dolog között mindig szoros hasonlóság van. Amikor a Szent Szellem egy hamis tannak, vagy tisztátalan eszmének jelölésére egy békát használ, akkor biztosak lehetünk abban, hogy ez a jelkép jól van találtatva. A béka egy piciny teremtmény, de annyira felfúvódik, hogy majdnem széthasad azon igyekezetében, hogy fontosnak tűnjön. Ilyenkor látszólag egy bölcs tekintete van, még ha nem is tud sokat, és amikor hangját akarja hallatni, csak egy **brekegés** lesz belőle.

A békának három jellemzője: a felfuvalkodottság, a látszólag felsőbbrendű bölcsesség meg ismeret, és a folytonos brekegés. E jellemvonásokat az Isten Igéjében szereplő képhez alkalmazva, arról értesülünk, hogy a polgári hatalomtól, a katolikus egyháztól és a protestáns szövetségtől azonos tanítások fognak eredni. Mindannyiuknak szelleme kérkedő lesz; egy felsőfokú tudást és bölcsességet tulajdonítanak maguknak; mindnyájan egy szörnyű következményt helyeznek kilátásba azok részére, akik nem akarják kö-

vetni előírásaikat. Dacára az ellentétes hitvallásaiknak a különbségek felett eltekintenek, abban az általános szándékukban, hogy semmi régít nem szabad bolygatni, vizsgálni, vagy elvetni.

Az egyházak isteni tekintélyének és a királyok Istentől kapott, egyház melletti, uralmi jogának ellenzése nem lesz megtűrve, mindkettő egyaránt szentesítve lesz. Bármely személyt, vagy tanítást, mely ellenvetését fejezné ki e dicsekvő és bibliaellenes állításokkal szemben, azt a békák szája által gonosznak fogják megbélyegezni, a szószerűkekről és emelvényekről, vagy a világi és vallásos sajtóban brekegve. Egyesek nemesebb érzelmeit azon gonosz szellemű filozófia által fojtják majd el, amellyel Kajafás főpap is érvelt Jézus Urunkkal kapcsolatban. Ahogy Kajafás kijelentette, célszerű egy gyilkosságot elkövetni – erőszakot téve isteni és emberi igazságosságon egyaránt – annak érdekében, hogy megszabaduljon Jézustól, és az Ő tanításától; ekképpen ez a békaszerű szellem jóváhagy minden erőszakot, melyet önvédelmi szempontból, bármilyen elven tehetnek.

Bármely igaz keresztyén szégyenkezik a történelemből azokat az ördögi cselekedeteket olvasva, melyeket Istennek, az igazságnak, és Jézus Urunknak nevében követtek el. Egy percig sem gondolunk arra, hogy ezek a béka-szellemek, vagy tanok minden tekintetben rosszak, hanem inkább, hogy dagályos és nagyképű eszmék, önmaguk bölcsességének és nagyságának kiemelésére valók, melyben évszázados hagyományaikra támaszkodnak. A sárkány szájából a királyok Istentől kapott hatalmának tanítása ered: „Ne hatolj be a történelem titkaiba visszatekintve az elmúlt századokra, hogy meglásd, melyik király is kapta ezt a jogot. Fogadd el ezt a tant, mert, ha nem így teszel, és ha utána néznél az értelmének, az egy rettenetes, mindent leromboló forradalmat eredményezne!”

A fenevadnak és a hamis prófétának hasonló a brekegése. A katolikus egyház azt mondja: „Ne tekints hátra, ne kérdőjelezz meg semmit az egyházzal kapcsolatban!” A protestantizmus szintén azt mondja: „Mi nagyok, és bölcsök vagyunk, sokat tudunk. Hallgassatok! Senki nem tudja meg tudatlanságotokat.” Mindnyájan mondják (brekegik): „Hogy ha a jelenlegi berendezés ellen szólnátok, annak súlyos következményei lennének.”

A szerző előszava

A politikai pártok is szerepelnek ebben. Mind azt mondják: „Ha valami változás jönne, az egy rettenetes katasztrófát jelentene.” Egyeseknek bátorságuk van, másoknak polgári hatalom áll hátuk mögött, de együttesen brekegik a népnek, hogy ha valami változtatás történne, azt jelentené, hogy a jelenlegi rend felbomlana. Az egyházaknak és az államnak vezényszava: „Nem tágítunk!”; de a nép félelmében már mozgolódik. E brekegés, mely a fenevadtól, a sárkánytól és a hamis prófétától ered, indítja fel és gyűjti egybe a föld királyait az Armageddoni csatára és az összeomlásra.

Az egyházi királyok és hercegek a klérus kíséretében és a hűséges híveikkel egy nagy – protestáns és katolikus falanxba⁴ fognak tömörülni. A politika királyai és hercegei, képviselők és minden magas beosztásúak, támogatóikkal együtt követik az előbbieket ugyanazon az oldalon. A pénzügy királyai és a kereskedő mágnások és mindazok, akiknek befolyásuk van a még működő, nagy, hatalmi gépezetben, szintén azon az oldalon sorakoznak fel, a próféciaival megegyezve. Bennük mégsem tudatosul, hogy az Armageddonra gyűlnek össze; és különös, hogy részükről éppen ez a felkiáltás: „Gyerünk az Armageddonra!”

Napjainkról Urunk azt mondja: „Az emberek elhalnak a félelem miatt, és azoknak várása miatt, amik e föld kerektségére következnek, mert az egek erősségei megrendülnek.” (Lukács 21: 26) Európa királyai nem tudják, mit tegyenek. A szektarianizmus ingadozni kezd. Istennek sok népe tanácstalan.

A béka szelleműek brekegése, vagyis tanaik, egy nagy hadseregbe gyűjtik a pénzügy, a politika, a vallás és az ipar királyait és hercegeit. A brekegés által kiváltott félelem szelleme az egyébként mérsékeltebb és jobb embereket is elvadítja. A gonosz szellem és gonosz tanok vak követésében készek lesznek életet, és mindent feláldozni az általuk tévesen isteni rendeltetésűnek feltételezett igazság, méltányosság, és igazságosság oltárán.

Ebben a nagy hadseregben sok nemes lelkű ember a saját tetszésével ellentétes magatartást fog tanúsítani. Egy időre a szabadságot, és a fejlődést vissza vetik, és önvédelmi szempontból középkori szigorításokat fognak szükségesnek tartani a dolgok jelenlegi rendjének fenntartására, és az Isten által elhatározott új rendnek

megakadályozására, amelynek eljövetele már esedékes. Még Isten népe között is akadnak olyanok, akik azt gondolják, hogy Isten akarata az lenne, hogy az elmúlt hatezer év rendjét fenntartsa. A Biblia azt mondja, hogy nem ez az Isten akarata, hanem az, hogy a jelenlegi rendet felszámolja és bevezesse a dolgok új rendjét.

Egy rövid időre, ahogy az Írásból értjük, ez az Armageddonra összeállt haderő diadalmaskodni fog. A szabad szólást, a szabad postát és egyéb szabadságokat, melyek napjainkban a néptömegeknek egy nagy fellélegzést jelentenek, könyörtelenül elzárják, **szükségre**, Isten dicsőségére, az egyház rendeletére, stb.-re való hivatkozással. A biztonsági szelepeket ilyként bedugva, a föld királyait nem fogja többé zavarni a gőznek sípolása, minden nyugodtnak fog tűnni addig, amíg bekövetkezik egy nagy társadalmi robbanás, melyet a Jelenések könyve **földindulásként** említ. A jelképes nyelvezetben a földmozgás egy társadalmi forradalmat jelent, és az Írás azt nyilatkozza, hogy ez olyan lesz, amilyen még soha sem volt. – Jel. 16: 18, 19. Lásd még Urunk erre vonatkozó kijelentését is a Máté 24: 21. versben.

AZ ÚR NAGY HADSEREGE

Az Írás azt mutatja, hogy ennél a fordultnál közbelép az isteni hatalom, és Isten összegyűjti a felvonuló seregeket az Armageddonra – a megsemmisítés hegyére. (Jel. 16: 16) Amit ezek el akarnak kerülni szövetkezéseik által, éppen az által fogják siettetni. Máshol az Írás arról beszél, hogy Istent a Messiás fogja képviselni és Ő a néptömegek oldalán fog állni. „Abban az időben felkél *Mihály* (Ki olyan mint Isten – a Messiás)” (Dán. 12: 1). Ő ragadja magához a hatalmat, kézbe veszi Királyságát olyan módon, ami teljesen váratlan lesz azok számára, akik azt állítják, hogy az Ő Királyságát képezik, az Ő felhatalmazásával uralkodnak, és az Ő nevében, mint az Ő helytartói.

Urunk Jézus kijelentette: „Annak vagytok szolgálói, akit szolgáltok.” Egyesek, akik Sátánt és a tévelygést szolgálják, azt állítják, hogy Istent és az igazságot szolgálják; némelyek tudatlanságból teszik, mint a tarzusi Saul, aki azt gondolta, hogy az Egyházat üldözve Istennek szolgál. Ez az elv fordítva is érvényes. Ahogy egy

földi király sem felelős az őt szolgáló minden egyes katona jelleméért, az Úr sem felelős azoknak jelleméért és hajlamaiért, akik az Ő oldalán harcolnak bármely kérdésben. Ők annak szolgálói, akit szolgálnak, bármi is legyen, egyébként, cselekvéseik indítéka.

Ugyanez az elv lesz érvényes az eljövendő Armageddoni csatában. Isten ebben a csatában a nép oldalán lesz; és ez a gyűlevész sereg, a nép, a csata kezdetétől csapdába kerül. Anarchisták, szocialisták forrófejű radikálisok az értelem-, és az értelmetlenség bármely iskolájából az ütközet frontvonalán lesznek. Akinek valami fogalma is van a katonaéletről, az tudja, hogy egy nagy hadsereg sok társadalmi rétegből tevődik össze.

! Ez a nagy néptömeg a korlátozottsága miatt nyugtalan, de tudatában lesz a gyengeségének összehasonlítva a királyok és hercegek, a pénzügyi, a politikai és a vallási hatalom erejével, akik megakarták őrizni uralkodásukat. Majoritatea A szegényebb és a középosztály minden áron a békét akarják. A néptömegek nem rokonszenveznek az anarchiával; ők igazán tudatában vannak, hogy a legrosszabb kormányforma is jobb, mint semmi. Ők mindig arra törekedtek, hogy békés úton, szavazatok által rendezzék földi ügyeiket, a gonosz megszüntetésére, a monopóliumok, eszközök és természeti kincsek nép kezébe juttatásával a közjó érdekében. A válság akkor éri el tetőfokát, amikor a régi törvénytisztelők törvénytíprókká válnak és a többség, népszavazás által kifejezett akaratának ellenzőivé. A jövőtől való félelem kétségbeesésbe fogja kergetni a jó szándékú embertömeget; és a szocializmus csődje anarchiához vezet. ! VDM 778

Az Úr szentjei egyáltalán nem vehetnek részt ebben a csatában. Istennek felszentelt népe teljes szívből vágyik a Messiás Királyságára, a dicsőséges Jubileumi évre, a helyreállításra, amely azt bevezeti, ők türelmesen és zúgolódás nélkül kívárlják az Úr által elhatározott időt. Lámpásaik elő vannak készítve és világítanak, ők nem lesznek a sötétségben a közelgő ütközet jelentős eseményeivel kapcsolatban, viszont nagy bátorságuk lesz tudván a kimenetelt, amit az „igen biztos prófétai beszéd” fejt ki, amelyre ők jól tették, hogy figyeltek, „mint sötét helyen világító szövétnekre, míg nappal virrad”. – 2 Péter 1: 19.

Felmerül most a kérdés: Miért nem küldi el Isten korábban az Ő országát? Miért szükséges az Armageddon? Mi azt válaszoljuk, hogy idők és korszakok állnak Istennek rendelkezésére; Ő egy nagy ezeréves napot, a hetedik évezredet, jelölte meg a Krisztus Királyságaként. Az isteni bölcsesség visszatartotta napjainkig azt a nagy ismeretet és értelmet, amely egyidőben milliomosokat, de szegényeket is kitermelt. Ha Isten a tudatlanság fátylát ezer évvel hamarabb felemelte volna, akkor a világ ezer évvel korábban sorakozott volna fel az Armageddonra. De Isten nem hozta ezeket a dolgokat a jelen idő előtt, mert az Ő tervének különböző részei vannak, melyek mind egy bizonyos időben kell összetalálkozzanak. Isten az Ő nagy jóságában elfátyolozta az emberek szemeit, az Armageddoni gyülekezésig, amely közvetlenül azelőtt lesz, hogy a Messiás megragadja nagy hatalmát és megkezdi az Ő uralmát. – Jelenések 11: 17, 18.

Isten gyermekei hálások kell legyenek a minden jó dolog Adományozójának. Ők fel kell készüljenek erre a nagy viharra, és nyugodtak kell maradjanak anélkül, hogy túlságosan érdeklődnének akármelyik oldal: gazdagok, vagy szegények felől. Mi előre tudjuk, hogy az Úr a nép oldalán áll. Ő lesz az, Aki az Armageddoni csatában harcol és az Ő eszköze ez a különös hadsereg lesz, minden osztályból összetéve. Amikor az a nagy társadalmi „földindulás” – a nagy forradalom – eljön, ezt nem csupán egy maréknyi anarchista okozza, hanem a nép fog fellázadni, hogy megdöntse azt a nagy hatalmat, amely őt fojtogatta. Mindezek mögött az önzés áll.

MÉG NEM, DE HAMAROSAN

Negyven éve gyülekeznek **forte Armaghedonului** a front mindkét oldalán erre a csatára. Sztrájkok, elbocsátások és kisebb-nagyobb lázadások, csak mellékes, alkalmoszerű csetepaték voltak, amivel a szembenálló felek egymás útját keresztelték. Európában a jogi és katonai botrányok, Amerikában a biztosítási, a trösztök közötti és a jogi botrányok ingatták meg a nép bizalmát. Dinamit merényleteket rendezve, amelyek hol az alkalmazók, hol az alkalmazottak ellen irányultak, azt eredményezték, hogy

mindegyik fél elveszítette a másik iránti bizalmat. A keserű és haragos érzelmek mindkét oldalról egyre gyakrabban nyilvánulnak meg. Az ütközet naponként, egyre jobban körvonalazódik. Azonban az Armageddon még nem kezdődhet el.

A pogányok ideje csak egy pár évig tart még. A fenevad képe még életerőt kell kapjon. Át kell változzon egy pusztá gépezetből egy élő erővé. A protestáns szövetség felismerte, hogy szerveztük haszontalan mindaddig, míg nincs megelevenítve – míg a klérusa közvetett, vagy közvetlen módon apostoli felszentelést és felhatalmazást nem kap a tanításra. Ezt, mint ahogy a prófécia mutatja, a kétszarvú fenevadtól kell megkapja, amely, hitünk szerint, az anglikán egyház. A katolicizmus és a protestantizmus önkényes tevékenysége, mely által egyetértésben az emberi szabadságot akarják elfojtani, a fenevad képének megelevenítésére vár. Ez hamarosan jöhet, az Armageddon ezt nem előzheti meg, viszont követnie kell ezt – meglehet, hogy egy évvel később, a Prófétai Igéről való nézeteink szerint.

Mindazonáltal még egy másik dolog is közbejön. Habár a zsidók folyamatosan áramlanak vissza Palesztinába és fokozatosan ellenőrzésük alá vonják a Kánaán földjét és bár egy jelentés szerint immár 19 milliomos van ott, mindamelllett a prófécia nyilvánvalóan azt követeli, hogy e földön nagyobb számú vagyonos héber legyen jelen, mielőtt az Armageddoni válság bekövetkezne. Valóban, értesülésünk szerint, a Szent Földön “Jákob szorongatása” az Armageddon végén fog bekövetkezni. Akkor meg fog nyilatkozni a Messiás Királysága. Attól kezdve Izrael az Ígéret Földjén fokozatosan fölemelkedik a múlt hamvából a megjövendölt magasztosságra. Isten által kijelölt fejedelmeken keresztül elkezdődik a Messiás láthatatlan, de teljhatalmú Királysága, az átok elgördítése és az emberiség felemelése, hogy a hamu helyett gyönyörűséget adjon. /*Ézsaiás 61: 3*/

* * * * *